

จิ้งจกหางแบนเล็ก

Hemidactylus platyurus Schneider, 1792

Common frilly gecko

จิ้งจกหางแบนเล็ก – *Hemidactylus platyurus* Schneider, 1792

ลักษณะ มีขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 60 มิลลิเมตร และหางยาว 65 มิลลิเมตร) ลำตัวยาวและแบน หัวแบนและค่อนข้างยาวและส่วนหัวกว้างกว่าลำคอเล็กน้อย หางยาวและแบน ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดอ่อนนุ่มปกคลุม เกล็ดที่ส่วนหน้าของหัวใหญ่และเป็นตุ่มเล็กน้อยและใหญ่กว่าเกล็ดที่ด้านหลังและบนหลังกับด้านข้างลำตัว เกล็ดด้านท้องใหญ่รูปร่างกลม เกล็ดใต้หางใหญ่และกว้าง ด้านล่างของด้านข้างลำตัวจากด้านท้ายขาหน้าถึงต้นขาหลังมีแผ่นหนังแบนและค่อนข้างยาวแผ่ออกมา ทางด้านท้ายของขาหลังมีแผ่นหนังแบนและสั้นแผ่ออกมา ขอบด้านข้างของหางเป็นรอยหยักกับมีแผ่นหนังแบนและสั้นแผ่ออกมา

สีลำตัวแปรผันตามสภาพแวดล้อมของพื้นที่อาศัย อาจเป็นสีเทาหรือสีน้ำตาลเทาหรือสีน้ำตาลเหลืองหรือสีน้ำตาลดำ แต่สีและลวดลายที่พบส่วนมากเป็นสีน้ำตาลเทา บนหลังในแนวกลางตัวมีปื้นใหญ่สีเข้ม 4 ปื้น ปื้นดังกล่าวของจิ้งจกบางตัวถูกแยกออกจากกันด้วยหางสีขาว ด้านบนของหางมีเส้นเล็กสีดำตัดด้วยแถบกว้างสีเหลืองพาดขวางเป็นปล้องตลอดความยาวของหาง ด้านข้างของหัวจากขอบปากบนมีแถบสีเข้มลากผ่านตาแล้วต่อไปทางด้านท้ายตาทางด้านข้างลำตัวจนถึงส่วนต้นของขาหลัง ด้านท้อง คาง และใต้หางสีขาวอมเหลือง ขาหน้าและขาหลังมีแถบสีเข้มพาดขวางเป็นระยะ

ขาหน้าและขาหลังสั้นแต่ใหญ่ นิ้วตีนสั้นและใหญ่ นิ้วตีนด้านในสุดของขาหน้าและของขาหลังสั้นกว่านิ้วอื่น นิ้วทุกนิ้วมีเล็บ ด้านใต้ของนิ้วตีนมีแผ่นหนังแบนและบางเรียงตัวเป็นแถวหลายแถวพาดขวาง แผ่นหนังแถวแรกและแถวสุดท้ายเป็นแผ่นเดี่ยวส่วนของแถวอื่นทุกแถวที่อยู่ตรงกลางเป็นแผ่นคู่ นิ้วตีนหน้าและนิ้วตีนหลังมีแผ่นหนังระหว่างนิ้วอยู่ที่โคนนิ้ว

การแพร่กระจาย เนปาล ภูฏาน อินเดีย ศรีลังกา เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ เกาะนิวกินี ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชพบในป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง ป่าปลูก และบริเวณอาคารกับสิ่งปลูกสร้างของสถานีวิจัยฯ

พื้นที่อาศัย อยู่บนต้นไม้และอาคาร/สิ่งก่อสร้าง

นิสัย หลบซ่อนตัวในเวลากลางวันอยู่ในโพรงหรือในซอกของต้นไม้หรือตามซอกและรอยแยกของอาคาร/สิ่งก่อสร้างและออกหากินเวลากลางคืน แต่บางครั้งพบออกมาหากินเวลากลางวัน โดยเฉพาะตัวที่อาศัยอยู่ตามอาคารและสิ่งก่อสร้างของสถานีวิจัยฯ เมื่อถูกรบกวนจะวิ่งหนีอย่างรวดเร็วและมีนิสัยวิ่งหนีกับหยุดพักเป็นช่วง ปรับตัวอาศัยอยู่ในอาคารและบ้านพักรวมทั้งสิ่งก่อสร้างของสถานีวิจัยฯ ได้ดี มีพฤติกรรมปล่อยหางหลุดจากตัว

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชมีประชากรในระดับชุมชน

